

valgte jeg at bruge som eksempler i "Fortæl dit liv", fordi jeg syntes, at de var så fine, forklarer Marie.

Historier vi spejler os i

Flere af Maries fars fortællinger handlede om mælkekuskene på landet.

- Min far ville så gerne have, at jeg forstod, hvor travlt der var om morgenen, når mælkekuskene ankom til den købmandsforretning, som hans forældre drev. Den lå ved siden af mejeriet, hvor mælkekuskene skulle aflevere mælken og derefter have varer med retur til landmændene. Men det kedede mig SÅ meget som barn, når han fortalte om det. Det er først i dag, at jeg forstår hans fascination af travlhed og af, at alt skulle klappe. Og hvad vigtigere er, så fornemmer jeg min fars tilstedeværelse, når jeg genlæser hans historier.

Marie mener, at det at skrive sine erindringer har mange lag, og at det ofte er noget, vi bliver optaget af lidt senere i livet, når vi begynder at interessere os for, hvad vi i grunden er rundet af.

- Hvilke historier har været med til at forme os? Hvilke giver vi videre? Ikke på den måde at det bliver en søgning efter rødder eller identitet, for jeg tror ikke, at identitet er noget, der findes på forhånd. For mig handler det at skrive erindringer mere om at bevare hinanden for hinanden. Vores værdier og vores blik på verden. Dét er vigtigt. Og her er historiefortælling et godt redskab. Desuden er det at fortælle historier noget, vi har gjort siden Aristoteles.

Marie har levet af at skrive i 14 år, og hun drømmer om at skrive mere fiktion, for hun synes, det er en god proces at finde på og skrive:

- Det er, som om historierne tager fat i en og ikke slipper, før de står på papiret. Det er skønt selvforglemmende. Jeg vil gerne fortælle historier, man kan spejle sig i og drage nytte af. Vise, at der er mange aspekter af livet. Historier, som man kan lære af på en god måde.

Grundtvig og Ringkøbing Fjord

Maries mand, Bosse, er svensker og professor ved universitetet i Lund. De to mødte hinanden, da Marie arbejdede med nordisk folkeoplysning i Gøteborg.

- Bosse var på kursus i Gøteborg, og jeg holdt et oplæg om Grundtvig, som han netop havde skrevet en bog

om. Vi kunne have bosat os mange steder, men nu bor vi i København, selv om jeg egentlig gerne ville bo på landet. Men det er Bosse ikke til, og vores datter går jo også i skole her. Derudover er jeg ikke særligt praktisk begavet, og derfor er det vist fint med bare en altan. Nogle gange skaber de begrænsninger, vi møder i livet, de helt rigtige betingelser for os, ikke sandt?

Til hverdag sidder Marie og skriver inde midt i København. Her har hun et skrivebord i kontorfællesskabet 5te sted, der huser 100 selvstændige fra alle mulige brancher.

- Vi har sågar haft sprængstofekspert og forlystelsesparkdesignere i huset. Jeg er meget glad for at være en del af kulturen der - vi sparrer med hinanden, spiser frokost sammen og holder mange fester. Det er min vej til det at have kolleger, for at skrive kan godt være en lidt ensom proces.

Marie er lige nu ved at færdiggøre en novellesamling, der udkommer i løbet af i år, og en af novellerne handler om en kvinde, der bliver besat af en anden kvinde.

- Og hvorfor gør hun det? Jeg synes, det er interessant med den

”

Jeg vil gerne fortælle historier, man kan spejle sig i og drage nytte af.

her optagethed, vi har af andres liv. Vi tror, at samværet med dem kan løse de livsudfordringer, vi selv har. Spørgsmålet er, hvorvidt vi kan møde folk på en naturlig måde, hvis vi i forvejen ved en masse om dem fra nettet. Det, tror jeg, kan være svært. Vi bliver kejtede og alt for hurtigt alt for joviale.

De fleste af novellerne i Maries nye novellesamling foregår omkring Ringkøbing Fjord.

- Jeg skriver et landskab frem som det, jeg oplevede som barn: viber, hugorme og lavt vand. Og befolker det med mennesker, der for manges vedkommende kæmper mod at være alene. Karakteristisk for mine hovedpersoner er, at de tåler vold og fornedrelse i deres kamp mod ensomhed, og så foretager de sig pludselig vilde ting for at skabe forandring. En mand anskaffer sig f.eks. en elefant.

I de noveller, Marie fremover kommer til at levere til SØNDAG, vil hun vægte, at handlingen udspiller sig i et hverdagsnært miljø. Der kommer masser af spænding, lover hun, og så vil hun tage udgangspunkt i de emner, der interesserer os som kvinder. ■

Kom i gang som skribent

1. Sæt dig et sted, hvor du kan lide at være.
2. Beslut dig for at skrive. Og skriv så.
3. Skriv om det, der optager dig, og om det, du ikke kan glemme.
4. Gør det overskueligt. Bestem dig f.eks. for at skrive om syv hændelser fra dit liv.
5. Fat dig i korthed og skriv, så man kan se og sanse det, du skriver om.

- For mig handler det at skrive erindringer mere om at bevare hinanden for hinanden, mener Marie Østergaard Knudsen. Læs hendes kriminovelle "Social fobi" på næste side.